

Fängelsedikt

Anton Remelin

1913

Skriven under avtjänandet av böter för ohörsamhet med myndigheterna.

Nu sitter jag uti den trånga cellen
och skriver denna dikt den första kvällen.
Jag är ej ledsen nu, jag är ej glad,
blott något främmande i denna stad.

Här är så ensligt i min lilla stuga,
här surrar inte ens en enda fluga.
Men skulle länge jag härinne bo,
nog fick jag flugan här, det må ni tro.

Visst finnas flera gäster här i huset,
som tråna efter friheten och ljuset,
men som i månader få sitta kvar
och ropa uppå hjälp - men utan svar.

Jag ville lätta deras tunga sinne,
men ack, jag sitter ju i cellen inne,
jag kan ej giva olycksbrodern tröst,
ty tjocka murar hindra ju min röst.

Ja, mina vänner, uti denna pina
jag räknar tjuvar här för bröder mina.
Vi fattas alla luft och sol och ljus
i detta gamla hämska pinohus.

Ack, hade blott jag makt att handen räcka
mot dessa galler och dem sönderbräcka!

Ja, om jag kunde vad jag ville nu,
jag sprängde murarna med kraft itu.

O, jag blir hatisk, när jag ser att nöden
den driver mina bröder hit, i döden.
Min blick blir mörk, jag bannar denna lag
som skapar nöd och straffar se'n med slag.

Må jorden bäva under våldets spira!
Må världen en gång segerdagen ära!
Må alla män'skor leva se'n i fröjd
på livets stora solbelysta höjd!

Det Anarkistiska Biblioteket

Anton Remelin
Fängelsedikt
1913

Tidningen Brand #19 1913

www.anarkistiskabiblioteket.se